

РЕШЕНИЕ

№ 8317

гр. София, 20.12.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.04.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **2175** по описа за **2019** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 8046 от 10.01.2018 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 13-ти състав по н.а.х.дело № 6495/ 2018 г., е отменено Наказателно постановление № 321303/27.10.2017 г. на Заместник - кмет на Столична община, налагащо на П. В. В., на основание чл. 53, във връзка с чл. 13, б. „б“ от ЗАНН административно наказание глоба в размер на 200 /двеста/ лева за нарушение на чл. 18, т.1, б. „а“, б. „б“ и б. „в“ и чл. 35, ал.1, вр. чл. 34, ал. 3 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община /наричана по-долу „Наредбата“/.

Срещу постановеното решение е постъпила касационна жалба от Столична община, чрез процесуален представител, в която се излагат съображения за неправилност на решението, постановено при съществени процесуални нарушения. Твърди, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в рамките на предоставените им правомощия. Касаторът моли решението да бъде отменено, като бъде потвърдено издаденото наказателно постановление.

Ответникът по касационната жалба, П. В. В., редовно призован, не се явява, не

се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е основателна, а решението на СРС следва да бъде отменено.

Административен съд София-град, XX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество, касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

В производството пред СРС е установено, че на 02.10.2017 г. около 15:17ч. в [населено място], П. В. В. пътувал в автобус А 310 (инв. №2031), след спирката [улица], с посока на движение Л. 5, Район „Л.". При извършена проверка от контролори по редовността на пътниците към Център за градска мобилност, е констатирано, че В. пътувал без редовен превозен документ, поради което му предложили да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от тях. В. отказал да закупи предложената му карта за еднократно пътуване, поради което свид. К. пристъпила към съставяне на АУАН, като му разяснил подробно последиците от това. АУАН бил съставен в присъствието на В., след установяване на самоличността му. Актът е подписан от един свидетел, тъй като В. отказал да го получи. Като нарушение на В. било вменено, че пътувала в горепосоченото превозно средство без редовен превозен документ и отказва да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролор по редовността на пътниците, с което нарушил разпоредбите на чл. 18, т. 1, б. „а“, б.„б“ и б. „в“ и чл. 35, ал. 1 вр. чл. 34, ал.3 НРУПОГТТСО. При така изложената фактическа обстановка било издадено и процесното НП.

За да отмени НП първостепенния съд е счел, че АУАН и НП са издадени от некомпетентни органи. За да стигне до този извод съдът подробно е анализирал разпоредбите на чл.21, ал.2 от ЗМСМА и ЗАвтП, в резултат на което е приел, че общинските съвети не разполагат с контролни правомощия във връзка с реда за осъществяване на обществен превоз на пътници, което е предмет на правна уредба от ЗАвтП. Приел е също, че санкционните разпоредби в НРУПОГТТСО противоречат на чл.101 от ЗАвтП. Обсъдил е изменението в чл.21, ал.1 от ЗМСМА и създаването на нова т.25 от нея (обн. ДВ, бр.9/26.01.2017г.), като е счел, че същата е неприложима, тъй като не е била в сила нито към датата на приемане на НРУПОГТТСО (отм.), нито към датата на извършване на процесното нарушение. Посочил е и, че неизписването в НП на пълното наименование на нормативния акт, въз основа на който е издадено НП, представлява самостоятелно съществено процесуално нарушение на чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН.

Така постановеното решение е неправилно.

Районният съд е изследвал всички относими към спора обстоятелства. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства. Изводите на СРС не се споделят от настоящия съдебен състав.

Неправилно съставът на СРС е приел, че е АУАН и НП са издадени от некомпетентни органи и е налице противоречие между НРУПОГТТСО и ЗАвтП.

На първо място, НП е издадено на 27.10.2017 г. за нарушение, извършено на 02.10.2017 г. Т.е. към посочените дати са били в сила измененията на ЗАвтП, в

частност на чл. 91, ал. 11 от ЗАвП, обн. в ДВ, бр. 9/26.01.2017 г., с които изменения на местните власти са предоставени контролни правомощия във връзка с реда за осъществяване на обществен превоз на пътници. Съгласно действащата редакция на чл. 91, ал. 11 от ЗАвП контролът по спазване разпоредбите на чл. 24, ал. 1, чл. 24а, ал. 1 и чл. 101, т. 1 може да се осъществява и от длъжностни лица, оправомощени от кмета на съответната община. Такъв именно е настоящият случай.

На второ място, нормата на чл. 21, т. 25 ЗМСМА (в сила от 30.01.2017 г.) предоставя компетентност на общинските съвети да определят условията и реда за пътуване по маршрутите на обществения градски транспорт на територията на съответната община. Компетентността представлява съвкупността от права и задължения, които административният орган притежава на основание на закона за изпълнение на поставената му специализирана задача в държавното управление. До влизане в сила на чл. 21, т. 25 ЗМСМА е липсвала изрична правна норма, уреждаща компетентността на общинските съвети в сферата на обществения превоз на пътници. Тази законодателна промяна стабилизира компетентността на столичния общински съвет да определи условията и реда за пътуване по маршрутите на обществения градски транспорт на територията на Столична община, която компетентност е упражнена с приемането на НРУПОГТТСО (приета с Решение № 520 по Протокол № 48 от 26.09.2013 г., отменена с Наредба за реда и условията за пътуване с обществен градски транспорт на територията на Столична община, приета с Решение № 178 по Протокол № 51 от 5.04.2018 г.). Допълненията на ЗМСМА (обн., ДВ, бр. 9/26.01.2017г., в сила от 30.01.2017г.), с които в компетентността на общинските съвети е включено и правото да определят условията и реда за пътуване по маршрутите на обществения градски транспорт на територията на съответната община са правно релевантни, доколкото същите са позитивно право към момента на извършване на процесното нарушение.

Компетентността на Столичния общински съвет, основана на нормата на чл. 21, т. 25 ЗМСМА, включва и правото да бъдат установени административнонаказателни разпоредби за нарушения на приетата от местните органи регулация. Проявление това право намира в нормата на чл. 35, ал. 1 НРУПОГТТСО (отм.), която урежда състав на нарушение на установено с НРУПОГТТСО (отм.) задължение на пътниците – да пътуват с редовен превозен документ, а при липса на такъв – да закупят карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците.

Липсва идентичност между фактическия състав на нарушението по чл. 101 ЗАвП и това по чл. 35, ал. 1, вр. чл. 18, т. 1, б. "а", б. "б" и б. "в" НРУПОГТТСО (отм.). Разпоредбата на чл. 101 ЗАвП санкционира пътуването без билет или друг превозен документ. Съобразно притежаваната компетентност в сферата на обществените услуги по превоз на пътници, включваща и контролни правомощия, Столичният общински съвет, в разпоредбата на чл. 35, ал. 1 НРУПОГТТСО (отм.), е установил различен състав на административно нарушение. Местният орган не се е ограничил до констатацията, че пътникът пътува без билет, а е предвидил и още един елемент на фактическия състав на пораждаване на отговорността – отказ да бъде закупена карта за еднократно пътуване, продавана от контролър по редовността на пътниците. Констатираното нарушение не е идентично с това по чл. 101 ЗАвП и правилно е санкционирано от административно-наказващия орган съобразно чл. 35, ал. 7, т. 1 от НРУПОГТТСО.

Съгласно чл.34, ал.3 от Наредбата при констатиран от контролен орган по

редовността на пътниците случай на пътуване без редовен превозен документ пътникът е длъжен да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролор по редовността на пътниците на стойност двадесет пъти по-висока от цената на билета за еднократно пътуване. В случай на отказ да закупи такава карта длъжностното лице по контрола на пътниците съставя на нарушителя – нередовен пътник АУАН по реда на ЗАНН, за което нередовният пътник е длъжен да слезе на следващата спирка по маршрута на превозното средство съгласно чл.35, ал.1 от Наредбата. Санкционната норма на чл.35, ал.7, т.1 от Наредбата предвижда за случаите, посочени в чл.35, ал.1 вр. с чл.34, ал.3 и ал.5 налагане на глоба във фиксиран размер от 200/двеста/лв.

Административнонаказателното обвинение в АУАН и наказателното постановление е формулирано в съответствие с очертаните в чл. 35, ал.1, вр. с чл.18, т.1, б.“а“, б.“б“, б.“в“ НРУПОГТТСО признаци от състава на нарушението по начин, който позволява на санкционираното лице да разбере в какво се състои обвинението. Текстовете на чл.18 от Наредбата са систематизирани по следния начин – т.1 въвежда задължения на пътниците: а) да притежават редовен превозен документ до слизането си в района на спирката на наземния транспорт или в платената зона на метрото; б) да предоставят превозния си документ на контролните органи за проверка, а пътуващите с персонализирани карти да показват документ за самоличност при поискване; в) при констатирано нарушение и отказ за закупуване на карта за еднократно пътуване, продавана от контролор по редовността на пътниците или карта за нетаксуван пътник с абонаментна карта на електронен носител в тролейбуси и трамваи, да слезат от превозното средство на следващата спирка и да предоставят на контролните органи лична карта/личен паспорт за съставяне на АУАН. В наказателното постановление са посочени и трите разпоредби на чл.18, т.1, но за конкретния случай са приложими б.“а“ и б.“б“, но това не може да се квалифицира като съществено процесуално нарушение. Разпоредбата на чл.35, ал.1 от Наредбата указва, че при отказ на пътника да закупи карта за еднократно пътуване, продавана от контролор по редовността на пътниците, или карта за нетаксуван пътник с абонаментна карта на електронен носител за всяко от тези нарушения длъжностното лице по контрол на пътниците съставя АУАН по реда на Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) като за целта нередовният пътник е длъжен да слезе на следващата спирка по маршрута на превозното средство. Нередовният документ на хартиен носител се изземва и предава в [фирма], т.е. на санкция по чл.35, ал.1 от Наредбата подлежи пътник, който е без редовен превозен документ и е отказал закупуване на карта за еднократно пътуване от контролор или карта за нетаксуван пътник с абонаментна карта на електронен носител.

Не може да се приеме, че неизписването в НП на пълното наименование на нормативния акт, въз основа на който е издадено НП, представлява самостоятелно съществено процесуално нарушение на чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН. В случая има безспорна яснота относно това, кой е нормативния акт, въз основа на който е издадено НП. Освен това настоящият състав споделя разбирането, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Следователно деянието на П. В. В. е коректно описано от фактическа страна и правилно квалифицирано в наказателното постановление.

При извод за доказаност на извършеното от ответника по касационната жалба

нарушение – пътуване без редовен превозен документ и отказ да закупи карта за еднократно пътуване от контрольора по редовността на пътниците, същият подлежи на административно наказване. Касае се за деяние със широко разпространение, застрашаващо икономическите интереси както на превозвача, така и на онези пътници, които ползват обществения транспорт, изпълнявайки задълженията си по договора за превоз. По тези съображения съдът приема, че деянието не може да бъде квалифицирано като маловажен случай по смисъла на чл.28, б.“а“ от ЗАНН.

По отношение на определяне на санкцията обаче, съдът следва да вземе предвид измененията в нормативната уредба.

С решение на СОС №178 по Протокол №51 от 05.04.2018г. е приета Наредбата на Столичен общински съвет за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община, в чийто чл.47, ал.1 се посочва, че при констатирано нарушение – пътуване без редовен превозен документ и отказ на пътника да закупи карта за еднократно пътуване длъжностното лице – контрольор по редовността на пътниците съставя АУАН по реда на ЗАНН, за което нередовният пътник е длъжен да слезе на следващата спирка по маршрута на превозното средство. Санкцията за установено по реда на чл.47 от Наредбата нарушение – пътуване без редовен превозен документ и отказ за закупуване на карта за еднократно пътуване, според чл.49 от Наредбата е във фиксиран размер от 50 /петдесет/ лв.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган за извършено нарушение, което е квалифицирано правилно от АНО. Както бе посочено, разглежданите обществени отношения са преуредени в приетата на 05.04.2018г. Наредба на Столичен общински съвет за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община преди постановяване на въззивното решение. За административното нарушение пътуване без редовен превозен документ и отказ да се закупи карта за еднократно пътуване размерът на санкцията от 200 /двеста/ лв. е намален на 50 /петдесет/ лв. във фиксиран размер. Следователно, съгласно чл.3, ал.2 от ЗАНН налице е основание за прилагане на по-благоприятния закон като наказателното постановление бъде изменено чрез намаляване размера на санкцията за извършеното нарушение – пътуване без редовен превозен документ и отказ за закупуване на карта за еднократно пътуване, от 200лв. на 50 лв.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2, предл. 2 от АПК вр. с чл.63, ал.1 от ЗАНН Административен съд София-град, XX касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 8046 от 10.01.2018 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 13-ти състав по н.а.х.дело № 6495/ 2018 г. и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 321303/27.10.2017 г. на Заместник - кмет на Столична община, налагащо на П. В. В., на основание чл. 53, във връзка с чл. 13, б. „б“ от ЗАНН административно наказание глоба в размер на 200 /двеста/ лева, като НАМАЛЯВА същата на 50 /петдесет/ лв.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.